

REDAKCIJAS SLEJA

Tik tikko beidzās pavasara brīvlaiks, un arī ģimnāzijas skolēniem nācās atgriezties skolas solā. Katrs jau to izjuta savādāk- daļa nemaz neiebilda, un ar prieku devās satikt savus klasesbiedrus un draugus, bet daļa, iespējams, pirmdienas

rītā raudāja gaužas asaras uz solabiedru plecēm.

Bet kad aizmigušā, nogurušā pirmdienas rītā braucāt uz Madonu, vai Jūs ievērojāt? Ja nē, tad palūkojieties tagad, ārā pa logu! Debesis vairs nedeg oranžo ielas lampu liesmās. Nē, nu tās mums, ierodoties skolā, dedzina pati spoža saules gaisma. Manuprāt, brīnišķīga pārmaiņa. Katrs dabas puteklītis, ar kuru vēl spējām satīties savas skolas pilsētā, mums stingri atgādina, cik tālu (jeb tuvu) atrodas saules liesmu

apmirdzētie vasaras rīti un vakari. Zilās

pusdienlaika debesis mums atgādina, ka ir cerība. Cerība, ka no fizikas stundas skolotāja palaidīs ātrāk, cerība, ka matemātikas skolotāja neliks rakstīt kontrol darbu, cerība, ka bioloģijā nebūs jāveic laboratorijas darbs, cerība, ka varam atrast prieku un piepildījumu arī ārpus skolas, un, vissvarīgāk, cerība, ka katrs spēs atrast piepildījumu paši sevī, nevis citā laikā, citos cilvēkos un citos apstākļos.

Tāpēc ļaujiet, lai Jums atgādina!

Renāte Saulīte (11.b)

Gatavošanās svētkiem nerimstas

Mācību gads jau tuvojas tā beigu pusei, bet citus skolēnus vairāk uztrauc citas aktivitātes, nevis mācības. Lai gan jauniešu dziesmu un deju svētki norisināsies tikai jūlija sākumā, šis laiks saistībā ar tiem tieši ir svarīgākais. Aktīvi norisinās skates un tiek noskaidrots, kuri skolēni vasarā brauks uz šo lielo pasākumu.

Visiem šie svētki asociējas ar tautisko deju dejotājiem, kuriem un citām latviešiem raksturīgām tradīcijām. Taču šogad svētkos ir jaunums – piedalīsies arī skolēni, kuri aizraujas ar teātra sportu un cita veida dejām, piemēram, hiphopu. Retais plāno svētkos piedalīties ar vienu kolektīvu, citi pārstāv pat trīs dažādas jomas. Šie skolēni atzīst, ka tas ir liels izaicinājums paspēt šajās dienās tik daudz, bet cer, ka organizatori visu

saplānos tā, lai visu būtu iespējams izdarīt.

Skatē sevi parādīt labi ir ļoti svarīgi, vajadzīgs izdarīt labāko, kas vien ir spēkos. Skolēnus vērtē stingri, un uz dziesmu un deju svētkiem tiešām tiek tikai labākie. Ir skates, kuras jau ir notikušas, un daļa skolēnu jau var godam priecāties par izturēto pārbaudījumu. Tomēr vēl liela daļa no skatēm notiks aprīlī. Ir daļa skolēnu, kuri nedaudz uztraucas par to, vai viss izdosies, bet lielākā daļa tomēr par to tā nedomā un tic saviem spēkiem. Galvenais – izdarīt visu maksimālo, lai pēc tam ir prieks par paveikto, nevis nākas nožēlot.

Veiksmi visiem skolēniem turpmākajās skatēs un gatavošanās darbos!

Beāte Beatrise Mazure (9.b)

ĪSZIŅAS

- 5.martā MVĢ skolēni sniedza koncertu Comenius projekta viesiem no Ungārijas un Zviedrijas.
- 6.martā noslēdzās pulkveža Oskara Kalpaka atceres pasākumi, kuros 1.vietu ieguva mūsu 11.a klase.
- 8. martā MVĢ dejotāji un koris piedalījās koncertā „Solis līdz dziesmu svētkiem”.
- 21. martā noskaidroti konkursa "Mis un Mistere Madona 2015" titulu ieguvēji - Kintija Krastiņa un Oskars Eiduks, kuri, starp citu, ir MVĢ absolventi.
- No 21. līdz 23. martam Madonā, kā arī MVĢ viesojās skolēnu delegācija no Francijas Vendomes lauksaimniecības skolas.
- 24. martā MVĢ koris piedalījās Madonas novada koku kopmēģinājumā kopā ar diriģentiem Edgaru Vītolu un Gintu Ceplenieku.
- 25.martā notika atvērto durvju diena vecākiem.
- 25. martā ģimnāzijas jauktais koris piedalījās komunistiskā genocīda upuru piemiņas dienas pasākumā pie Šķeltā akmens.
- 26. martā MVĢ skolēni devās uz izrādi jauniešiem "Re:Atmoda".
- 27. martā Reģionālajā SMU Pavasara gadatirgū Madonas novada Domes ēkā piedalījās MVĢ Skolēnu mācību uzņēmumi

Žanete Zirne (11.c)

„Simple+” un „Woodyear” Tallinā

Kamēr mācību darbs rit pilnā sparā, ģimnāzisti papildus tam aktīvi iesaistās arī savos skolēnu mācību uzņēmumos. No 13. – 15. februārim norisinājās Starptautiskais SMU gadatirgus Tallinā, kurā piedalījās arī divi skolēnu mācību uzņēmumi no ģimnāzijas: „Simple+” un „Woodyear”.

Par festivāla iespaidiem vairāk stāsta „Simple+” pārstāvis **Kristiāns Lancmanis**: „Ieradāmie Tallinā 13. februārī, bet pats starptautiskais festivāls notika 14. februārī, tāpēc, tās dienas rītā devāmies uz "Kristiine" iepirkšanās centru, kur 12.00 sākās Starptautiskais festivāls.

Mūs ļoti iepriecināja tas, ka Latvijas vēstnieks Igaunijā Juris Bone, pienāca pie mums, paspieda roku, interesējās par precī un novēlēja veiksmi. Vēstnieks stāstīja, ka jau internetā bija iepazīties ar mūsu uzņēmumiem un to piedāvātajām precēm, tāpēc atnācis atbalstīt savējos. Tas mums deva tādu kā iedvesmu un papildus motivāciju šim tirdziņam.

Pēc atklāšanas, mūsu stendu sāka apmeklēt ļoti daudz klientu. Paralēli klientu apmeklējumiem, pie mūsu stenda nāca arī žūrija. Taču nebija tāda žūrija kā Latvijas gadatirgos vai Starptautiskajā festivālā, bet gan žūrija, kas staigāja pa vienam un ļoti haotiski, pie mums pienāca, ja nemaldos, tad tikai 4 žūrijas pārstāvji. Taču ar to pietika.

Plkst. 17.00 sākās apbalvošana. Patika tas, ka pašā sākumā visiem ārzemniekiem pateicās un aicināja priekšā. Katrai firmai pasniedza nelielu dāvanu no Kalev. Pēc tam apbalvošana notika igauņu valodā un bija grūti saprast, par ko katrs SMU saņem balvas. Stāvējām un skatījāmies, kā igauņu SMU saņem nominācijas un simpātiju balvas, līdz pēkšņi dzirdējām ko līdzīgu vārdam - "Simple+". Sākumā nesapratām vai tie esam mēs, vai kāds līdzīgs igauņu vārds, taču, kad neviens negāja priekšā, sapratām, ka tomēr laikam izsauca mūs. Kad pasniedza balvu, sajūtas bija lieliskas, jo izlasījām nominācijas nosaukumu - International Potential award. Radās neizsakāms prieks un lepnums par saviem sasniegumiem, kā arī gandarījums par ieguldīto darbu.

Varu teikt, ka šajās dienās mēs lieliski pavadījām laiku, ieguvām jaunus draugus, pārdevām precī, ieguvām nomināciju, uzlabojām angļu valodas prasmes, pārstāvējām savu valsti, kā arī parādījām sevi starptautiski - tas viss kopā ir neatsverama pieredze.”

Arī SMU „Woodyear” pārstāve **Rēzija Vīgante** dalās savos iespaidos par pavadīto laiku Igaunijā: „Starptautiskajā SMU gadatirgū Tallinā guvām milzīgu pieredzi, komunicējot ar klientiem tikai angļu valodā, kā arī prezentējot savu produktu ne tikai vietējiem igauņiem, bet arī skolēniem no Zviedrijas, Turcijas un Gruzijas.

SMU "Woodyear" pārstāvējām Atis Kriškāns un es. Pirms brauciena mēs, protams, daudz strādājām un gatavojāmies, lai sevi parādītu no vislabākās puses. Izveidojām jaunu stendu, kas ir praktisks un estētiski piestāv mūsu piedāvātajai produkcijai, kā arī ražojām pašu

precī, sagatavojām vizītkartes, bukletus un citus svarīgus mārketinga materiālus.

Gadatirgus bija noorganizēts diezgan labi. Lai arī bija savi mīnusi, tomēr brīvprātīgie jaunieši bija atsaucīgi, smaidīgi un palīdzēt gribīgi. Liels prieks par mūsu "kolēģiem" SMU "Simple+", kas ieguva vienu no nominācijām, jo, lai arī mēs neieguvām kādu no balvām, mūsu produkcija patika žūrijai, kas bija ļoti ieinteresēta, kā arī guvām diezgan lielu peļņu.

Bet kopā Igaunijā mēs pavadījām 3 dienas, kuru laikā paspējām iepazīt galvaspilsētas Tallinas vēsturi, kā arī ievērojamākos objektus un vecpilsētu. Dzīvojām ļoti jaukā viesnīcā, kā arī visu 3 dienu laikā bija nodrošinātas visas ēdienreizes, lai kur arī mēs atrastos. Tas bija jautrs un pieredzes bagāts piedzīvojums kopā ar draugiem, kas kļuva par vēl labākiem draugiem, un skolotāju Ivetu Vabuli, kas ir mūsu atbalsts, motivators un vilcējspēks. Liels paldies jāsaka arī Madonas uzņēmējiem, ar kuru atbalstu mēs varējām doties šajā piedzīvojumā.”

Tāpat 7. martā notika SMU Pavasara gadatirgus Rīgā, kas pulcēja 329 jauniešus no 50 mācību iestādēm un 33 Latvijas vietām, tai skaitā arī 5 SMU no Madonas Valsts Ģimnāzijas. Šajā gadatirgū SMU Simple+ ieguva simpātiju balvu no Banku augstskolas „Turība”, kā arī iespēju reklamēt savu produktu TV3 ziņās un SMU „Woodyear” tika izvirzīti nominācijai „Labākais stends”.

Arī turpmāk mūsu skolas SMU gaida vēl daudzi pasākumi – reģionālie tirdziņi, tai skaitā 27.martā Madonā, Latvijas Starptautiskais SMU festivāls no 30.marta līdz 1.aprīlim, kā arī SMU fināls maijā.

Madara Lindāne (11.c)

Ēnu dienas atskaņas

Ēnu diena ir pasaulē atpazīstama un atzīta *Junior Achievement* karjeras izglītības programma 1.-12. klašu skolēniem, kuras laikā skolēni apmeklē kādu darba vietu un 4 – 6 stundu garumā vēro interesējošās profesijas pārstāvja darba ikdienu.

Ēnu dienā ne tikai svarīgi ir iepazīt profesijas, kuras ir aktuālas Latvijā, bet arī iepazīt šajās profesijās strādājošos cilvēkus. Tas ļauj jauniešiem izvērtēt savus nākotnes plānus un ieceres. Ēnu diena maina attieksmi pret mūsdienu stereotipiem un veicina redzesloka paplašināšanu.

Arī Madonas Valsts ģimnāzijas jaunieši aktīvi piedalījās ēnu dienā. Tāpēc jautājām skolēniem par piedzīvoto ēnu dienā un turpmākajiem ēnu dienu plāniem.

„Ēnojot „SIA Aiviekstes energobūvnieks” rīkotājdirektoru Māri Štrombergu, uzzināju, kā tiks izplānota biroja ēka Madonā pie RIMI. Nākamajā ēnu dienā plānoju ēnot kādu fotogrāfu vai pārstāvi no tehniskajām zinātnēm, ” - tā par savu pavadīto ēnu dienu stāsta **Rihards Caune** no 10.b.

Radošu profesijas pārstāvi arhitektu Igoru Suhovilovu ēnoja **Emīls Tučs** no 11.b un **Edijs Žuks**

11.c. Spilgtākās Emīla emocijas saistās ar brīvpusdienām „Lido” un „McDonald`s”, ekskursiju pa Rīgas pilsētu un arhitekta biroja apskatīšanu remonta laikā. Toties Edijs stāsta, ka visinteresantākais bijis process, kad viņi mērīja dzīvokļa parametrus, veidoja skices un dzīvokļa plānus. Viņš iepazīs arī ar ceļu, kā tikt līdz arhitekta profesijai. Nākotnes plāni par turpmākajām ēnu dienām abiem zēniem vēl nav zināmi.

Par savu ēnu dienu mums vēstīja arī **Kristiāna Tomiņa** no 10.b: „Es ēnoju „VAS Latvijas Pasts” mārketinga un pakalpojumu attīstības daļas pakalpojumu vadītāju. Šajā dienā es spēlēju datorspēli, kuras mērķis bija notēlot pasta vadītāju, kurā varēju nosūtīt konkrētas lietas (piem., bukletu standus) uz konkrētu pasta nodaļu. Es iepazīs ar mārketinga nodaļas vadītāju, aplūkoju visas telpas pasta birojā, skatījos, kā notiek pasta šķirošana. Nākamajā ēnu dienā domāju ēnot kādu darbinieku žurnāla redakcijā.”

Elīna Kolna (10.a)

Asnāte Zirne (10.a)

Modes skate Madonā

Šogad Madonā norisinājās vēl nebijusi Dizaina diena. Tā saucās “Royal Rose” jeb “Karaliskā roze”. Tajā piedalījās dalībnieki no visas Latvijas. Pati ideja par pasākumu radās Madonas mākslas skolas direktorei Kristīnei Šulcei. Tā kā pasākums norisinājās Madonā, tur piedalījās arī Madonas mākslas skolas ceturtais un piektais kurss, tai skaitā arī ģimnāzisti.

Audzēkņi bija sagatavojuši tematiem atbilstošus apģērbus, kurus izrādīja skates sākumā. Lai gan viņi netika vērtēti, un nepiedalījās cīņā par balvām, viņi bija ieguldījuši lielu darbu. Daži sakombinēja tērpus, taču daži tos šuva un veidoja no nulles.

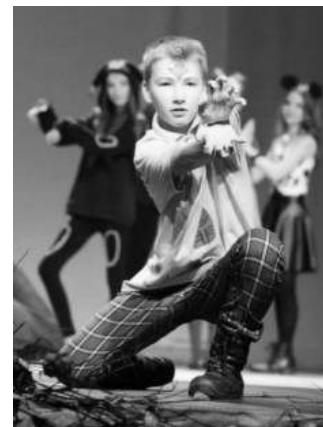
Bet tika veidoti ne tikai tērpi, bet jāgatavo bija arī pats uznāciens un gaita. To visu dalībnieki apguva kustību mākslā pie Ineses Zīles. Tika filmēts arī reklāmas rullītis, lai reklamētu šo pasākumu. Reklāmā piedalījās paši Madonas mākslas skolas

audzēkņi.

Mēģinājumi bija gari, pati diena nogurdinoša, taču audzēkņiem tas deva stimulu piedomāt pie savas nākotnes, jo radās iespēja redzēt un iepazīt modes pasauli. Katra skola bija sagatavojusi ko grandiozu, ko vairums noteikti nebija gaidījuši. Varēja redzēt izdomas bagātus tērpus.

Pasākumā piedalījās arī teātra sporta studija „Pilnpiens”, kurā aktīvi darbojas arī ģimnāzisti. Viņi uzstājās starplaikos, kā arī aizpildīja tukšumus starp priekšnesumiem, ļaujot modelēm pārģērbties savos nākamajos tērpos, jo bija skolas, kuras uzstājās ar vairākām tērpu kolekcijām.

Viss pasākums bija ļoti skaists un parādīja, ka arī Madonā var sarīkot liela mēroga pasākumu. To apmeklēja daudz skatītāju, tāpēc ceram, ka šāds pasākums norisinās Madonā ne pēdējo reizi.

Krista Kalupiece (8.)

“Gudrs, vēl gudrāks”,

LTV spēlē „Gudrs, vēl gudrāks” 27.februāra raidījumā tika noskaidrots gudrākais 10.klases skolēns. Pārliecinošu uzvaru (17 punkti vairāk nekā 2.vietas ieguvējai) desmito vidū ieguva Madonas Valsts ģimnāzijas skolniece **Rebeka Birziņa**. Aicinājām Rebeku uz interviju:

Kā notika gatavošanās spēlei?

No manas puses vienīgā gatavošanās laikam bija formas jaciņas aizņemšanās, jo zināju, ka gatavoties tiešām nav jēgas. Zinu, ka klasesbiedrenes taisīja plakātus.

Vai zināji, kas Tevi sagaida?

Jā, jo biju piedalījies arī pagājušajā gadā. Tomēr beigās bija arī diezgan liels pārsteigums, jo nebiju apjautusi, cik ilgi var nākties stāvēt kājās, ja neizkrīti spēles pirmajā kārtā.

Kādas sajūtas Tevi pārņēma, iekļūstot pusfināla pēdējā kārtā?

Biju diezgan priecīga, lai arī samulsusi, jo to nu es noteikti negaidīju. Galvenā doma, kas visu laiku bija galvā, bija fakts, ka jāsāk domāt, ko lai rāda vizītkartē.

Vai dodoties uz pusfinālu, spēji iedomāties, ka būsi labākā starp desmitajiem?

Noteikti nē, jo tas, ko visu laiku atkārtotu klasesbiedriem, bija teksts, ka noteikti izkritīšu pirmajā kārtā un lai viņi nemaz negaida neko vairāk. Protams, ka mani visi ignorēja.

Vai arī atbalstītāji iesaistījās, lai Tu varētu labāk sagatavoties finālam?

Protams, ka atbalstītāji palīdzēja, vismaz mēģinot nomierināt gan iepriekšējās dienās, gan laikā pirms filmēšanās, gan tās starplaikos. Cik labi izdevās, tas jau ir cits jautājums, bet cilvēki centās.

Vai cerēji, ka iekļūsi fināla pēdējā kārtā?

Cerēju, jā, bet manas cerības vairāk saistījās ar neizkrišanu pirmajā kārtā, kad tā jau bija garām, sāku domāt par augstākiem mērķiem.

Kad Tev pateica, ka esi uzvarējusi, vai spēji tam noticēt?

To, ka esmu uzvarējusi, pateicu sev pati, jo galvā skaitīju punktus. Starp 4. kārtas beigām un uzvarētāja pateikšanu jau kameru priekšā bija kāds brīdis, tāpēc paspēju jau aprast.

Tu spēlē piedalījies arī pagājušā mācību gadā. Vai šogad bija daudz grūtāk, nekā pērn?

Pirmā kārtā noteikti bija grūtāka pagājušajā gadā, ja tā nebūtu, tad es nebūtu izkritusi, bet viss jau ir kā kuram cilvēkam. Vairāk likās, ka šogad man daudz vairāk veicas, ne ir izteikti vieglāki jautājumi.

Balvā saņēmi iespēju piedalīties 6 nedēļu skolēnu apmaiņas programmā Vācijā. Vai ar nepacietību gaidi došanos uz Vāciju un ko ceri iegūt no šī ceļojuma?

Gluži ne ar nepacietību, jo pagaidām ceru, ka brauciens nenotiks dziesmu un deju svētku laikā, bet jā, es tiešām gaidu. Ceru iepazīt daudz jaunu cilvēku un apskatīt vēl neredzētas vietas.

Vai ieteiktu citiem piedalīties šajā spēlē un vai arī pati nākamgad piedalīsies?

Noteikti ieteiktu citiem piedalīties, jo spēle ir tikai un vienīgi izklaide, kurā veiksmes gadījumā var tikt pie tīri labām balvām. Pati nepiedalīšos, jo šogad atkārtoti piedalījos tikai ar domu, ka sliktāk par pagājušo gadu nebūs - var būt tikai tikpat slikti.

Iluta Žigure(8.)

Septītie uz kalna

10.februārī un 3.martā 7.klase devās slēpot uz Gaiziņkalnu. Galvenais uzdevums bija jauki pavadīt laiku visiem kopā, un, manuprāt, mums tas izdevās. Lielākā daļa klases nekad nebija slēpojuši ar kalna slēpēm vai snovojuši. Bet visi, atbraucot mājās, to jau mācēja.

Lai gan lielākoties visiem sajūtas pēc slēpošanas bija pozitīvas, dažs atcerējās arī kādu sāpīgu kritienu vai smieklīgu atgadījumu. Īpaši laba ir tā sajūta, kad, slēpojot no kalna, vējš pūš sejā un adrenalīns ceļas. Dažus aizrāva arī ārpuzzonas trasīte

pa mežu. Dažiem gan izrādījās kalns par stāvu. Pēc slēpošanas visi kopā dzērām tēju un ēdām maizītes.

Katram sevī jāatceras šī diena, jo klase bijām ļoti vienota – cits citam palīdzējām, priecājāmies kopā, fotografējāmies kopā, visu darījām kopā vienoti. Visi labprātāk brauktu atkal un atkal, kaut katru dienu, bet tagad jāgaida jauna ziema.

Katrīna Lukaševica (7.)

Biatlons — Latvijas nākotne

Latvijā pašlaik ir tikai saujiņa biatlonistu, kuri ar savu darbu cenšas iespraukties starp lielajiem stipriniekiem un parādīt, ka arī viņi var būt konkurētspējīgi. Plaši pazīstamais un ar lieliskiem rezultātiem startējošais Andrejs Rastargujevs ir vienīgais biatlonists, kurš ir stabili starp desmit labākajiem pasaules sportistiem, neapšaubāmi pierādot, ka tādā mazā valstiņā kā Latvija var izaugt izcilas personības un sportisti.

Padomju periodā Latvijai bija „lieliskais četrinieks” biatlonā- Jēkabs Nākums, Gundars Upenieks, Oļegs Maļuhins un Ilmārs Bricis. Tieši Oļegs Maļuhins ir pievērsies biatlona attīstībai Latvijā un ir apņēmības pilns izaudzināt konkurētspējīgu jauno biatlona paaudzi. Uzstādītais mērķis ir startēt stafetēs biatlonā 2022. gada Olimpiskajās spēlēs.

Oļegs šurp atbrauca no Daugavpils. Jau pagājušā vasarā tika uzsākts darbs pie projekta- tika rīkotas 2 vasaras nometnes, lai jaunie sportisti varētu iepazīties ar vidi un to, kas viņus sagaida turpmākajos astoņos gados. Ar tikpat lielu apņēmību atvēra arī savu kafejnīcu Madonas Sporta centrā, kā primāro minot veselīgu uzturu, kas sportistiem pēc gariem treniņiem dos ne tikai spēku, bet arī sniegs visas nepieciešamās uzturvielas.

Šajā astoņu gadu projektā nolēma iesaistīties vairāki jaunieši, kuri ir apņēmības pilni trenēties un

sasniegt augstus rezultātus. Drosmīgu lēmumu pieņēma Armands Rancāns (8.) un Sandris Tučāns. Armands šurp atbrauca no Rēzeknes, bet Sandris no Tilžas. Abi jaunieši pirmo reizi šajā ziemā uzkāpa uz slēpēm, viņiem netika liegts tas prieks izbaudīt to, kā ir „iestādīt pirmo rāceni”, vai aiz laimes nobraukt pirmās sacensības, izgaršojot sacensību garu. Protams, puisi nav vienīgie, kuri spēra drosmīgu soli. Angelīna Vavilova (9.b) un Karīna Pitkeviča (9.b.) agrāk trenējās orientēšanās, bet, ieguvušas lieliskus iespaidus par slēpošanu un biatlonu, abas meitenes nolēma uzsākt mācības Madonas Valsts ģimnāzijā, kā arī nopietni sākt slēpot.

Iespējams, dažiem ir radies jautājums, kāpēc viņi atnāca trenēties biatlonu, bet viss, ko viņi dara, ir slēpošana? Iemesls ir pavisam vienkāršs, nevar taču visu paspēt tik īsā laikā. Viss jādara pakāpeniski, vispirms jāiemācās slēpot, tikai pēc tam-šaut.

Pirmais mācību gads mūsu skolā gatavoja izskaņai, taču pavisam droši var teikt, ka šos četrus skolēnus vēl redzēsiet un par viņiem dzirdēsiet, jo nav nepārvaramu šķēršļu, ja talkā ņem apbrīnojamu pacietību un drosmi.

Ieva Pūce (9.a)

„Maģiskās” piebilde: „ Arī pati raksta autore Ieva aktīvi un ar lieliskiem panākumiem trenējās jauno biatlonistu pulciņā!”

Atziņas pēc izrādes

26.martā Teātra dienu ietvaros Madonas kultūras namā notika režisores Ditas Balčus izrāde jauniešiem „Re: Atmoda”. Uz izrādi devās daudzi ģimnāzijas jaunieši. Pēc izrādes par redzēto savās recenzijās stāsta 8.klases skolēni:

Linda Amura: „Es ar interesi vēroju šo izrādi no sākuma līdz galam, bija ļoti daudz negaidīti pavērsieni un notikumi. Ļoti patika aktierspēle, neuzspīlēta, bet patiesa ar emocijām. Patika, ka spēlēja ģitāru un dziedāja, tas deva dzīvīgumu izrādē. Emocionāls, paties stāsts, kas liek aizdomāties!”

Līva Igaune: „Pēc satura izrāde bija laba. Stāstā galveno lomu ieņem aizliegtā mīlestība, un kur tad mīlestībā iztikt bez greizsirdības. Skaidri saprotama arī tā laika ietekme uz attēlotajiem varoņiem. Izrādē bija arī brīdis, kad runāja krieviski. Es sapratu, bet šis valodas nezinātājiem bija grūtāk. Bet arī valoda parādīja šī laika iezīmi, kad ne vienmēr viens otru saprata, lai gan dzīvoja vienā mājā.”

Signe Kaparkalēja: „Man šī izrāde ļoti patika, jo tajā aktieri atspoguļoja to, kāda situācija Rīgā bija barikāžu laikā un ko pārdzīvoja paši cilvēki. (..) Man patika abu jauniešu stāsts, jo tas bija ļoti labi saprotams tieši jauniešiem.”

Jānis Bardziņš: “Man patika šī izrāde, jo tajā bija ļoti labs stāsts un bija interesanti skatīties. Man nepatika vieta, kur runāja krieviski, jo nekā nevarēju saprast.”

Laura Asarīte: “Scenārija veidotāju varētu uzslavēt par to, ka daudzās vietās varēja pasmieties, nebija kaut kāda melodrāma, protams, bija arī ļoti nopietni brīži, kas ļoti labi mijās ar jautrajiem.”

Armands Rancāns: “Izrāde bija ļoti laba un interesanta, bija izvēlēti labi aktieri, kuriem nākotnē noteikti būs daudz citu darbu kopā ar Latvijas slaveniem režisoriem. Izrādi iesaku noskatīties cilvēkiem, kas vēlas uzzināt vai atcerēties, kāda bija dzīve deviņdesmitajos.”

11.a klase atkal sevi pierāda

11.a klases skolēni, kas ir aktīvi un zinātkāri savas Tēvzemes patrioti, jau otro gadu pēc kārtas piedalījās pulkveža Oskara Kalpaka piemiņai veltītajā pasākumā, kurā bija jāveic dažādi ar vēsturi, latvisko dzīvesziņu, pirmo palīdzību saistīti uzdevumi, kā arī militarizētā stafete. Tika rakstītas arī esejas un veidoti zīmējumi konkursam, kurā skolēni radoši izpaudās, parādot savu skatījumu un izpratni par tēmu "Oskara Kalpaka vijoles skaņas mūsdienu laika partitūrā".

Šajā pasākumā kopvērtējumā tika iegūta pirmā vieta, un skolēni kā

balvu saņēma ne tikai vairākus diplomus un kausus, bet

arī jaunas zināšanas, pozitīvas emocijas un iespēju doties uz Ādažu poligonu, lai uzzinātu vairāk par militāro tehniku, munīciju un karavīra ikdienu, kas ir kā fiziski, tā emocionāli grūta, tomēr ļoti iedvesmojoša un kā lielisks paraugs pašai izziņai, ticībai un neizmērojamai mīlestībai pret savu dzimteni.

Kintija Smoča (11.a)

Oskara Kalpaka vijoles skaņas mūsdienu laika partitūrā

Ir vēls vakars, un skan klusa, maīga melodija. Tas ir Oskars Kalpaks, kas spēlē. Viņš spēlē vijoli. Turklāt tik liegi un mierīgi, ka es atļaujos aizvērt acis. Es ļaujos šai melodijai- tā mani aiznes citā pasaulē, citā laikā. Mūzikā izskan notis, kas rindoja cita zem citas, veidojot unikālas partitūras. To viņš apguvis jau 10 gadu vecumā un turpinājis to darīt, mācoties Lubānas ministrijas skolā. Lai gan neesmu pieredzējusi kara šausmas, manā apziņā virkņējas domas par savas tautas vienotību, par ticību savai valstij un par tās vārda nešanu pasaulē.

Oskara Kalpaka pasaule, kas līdzīga manējai un tomēr citāda, ir daudz drosmīgāka un iedvesmojošāka, spēcīgāka un pārliecinošāka. Man apkārt ir pūlis cilvēku. Viņi visi klausās un ar uzmanību bauda katru skaņdarba noti. Es vairs neesmu viena šajā plašajā nošu pasaulē. Es sajūtu vienotību ar saviem līdzilvēkiem, savu tautu. Mums ir kopīgi mērķi savas valsts stiprināšanā, nacionālās identitātes saglabāšanā un mūžīgā nomoda esamībā par nākamo paaudžu likteņiem. Mēs nedrīkstam ne mirkli zaudēt modrību laikā, kad izšķiras tik daudzu valstu likteņi, kad arī 21. gadsimtā vēl joprojām nogrand šāviņi un iet bojā cilvēki, tajā skaitā bērni.

Bet tad melodija pēkšņi pārtrūkst. Iestājas tāds klusums, ka, šķiet, varētu nomest zemē pieneņu pūku un tā atbalsotos kā pērķona dārdi. Tas ir 1919. gada 6. marts, kad Oskars Kalpaks aiziet mūžībā, tomēr viņš mums, latviešiem, atstāj vērtīgu un nenovērtējamu mantojumu. Nē, tās nav tikai skaistās vijoles skaņas, ko varam klausīties, tā ir arī mūsu tēvzeme – Latvija, par ko pulkvedis Oskars Kalpaks ceļas un krīt. Viņš iedvesmo daudzus jo daudzus cīnīties par saviem ideāliem, par savu

un par savu bērnu, mazbērnu nākotni, par tautas likteni. Viņš spēj ar saviem darbiem un savām zelta rokām iekustināt vijoles stīgas tā, lai mēs ar mērķtiecību un pārliecību par savas valsts labāku nākotni gan dzīvotu, gan strādātu, lai sniegtu palīdzību arī citām tautām cīņā par to likteni, lai nešaubītos par savām spējām, gribasspēku un apņēmību.

Mēs nedrīkstam šaubīties par Oskara Kalpaka devumu savai tautai, tātad nedrīkstam apšaubīt arī savu nākotni. Arī šodien mums ir tādi cilvēki kā Oskars Kalpaks, kas nešaubīgi, ja vajadzēs, dosies cīņā un izcīnīs to līdz galam savai tautai, saviem bērniem un mazbērniem. Tieši tā cīnījās latviešu strēlnieku bataljons 1. pasaules karā un Latvijas Brīvības cīņās Oskara Kalpaka vadībā- plecu pie pleca, ar pārliecību un stipru ticību, ar saukli: „Latviju-latviešiem!”

Nebūtu tik prasmīga un talantīga vijolnieka un pulkveža, kas to lai zina, kur mēs tagad būtu, kādas skaņas klausītos... Vai mūsu Rīga varētu būt Eiropas kultūras galvaspilsēta? Vai Daugavpils pulcētu tik daudz dziedošu studentu uz Pasaules koru mūzikas festivālu? Un Sigulda- aicinātu sportistus no 21 valsts, lai piedalītos Pasaules čempionātā kamanīņu sportā?

Manā sirdī joprojām skan šī liegā, maigā melodija. Un esmu pārliecināta, ka tā sirdī skan visiem, kas joprojām ieklausās Oskara Kalpaka vijoles skaņās. Es ikdienā dzirdu, ka šos cilvēkus, mani tajā skaitā, par latviešiem Latvijā sauc. Man patīk, kā tas skan! Latvieši... Latvijā... Es vēlos, lai tā tas arī paliek. Paldies, pulkvedi Oskars Kalpak!

Kintija Smoča (11.a)

Liieldienas - pavasara rosības svētki

Jau pavisam drīz būs gaidāmi vieni no latviešiem svarīgajiem svētkiem - Liieldienām. To nozīme ir bijusi dažnedažāda un vēl joprojām katrs cilvēks šos svētkus uztver savādāk. Kristieši šajā dienā svin Jēzus Kristus augšāmcelšanos, kas arī ir vieni no nozīmīgākajiem svētkiem visā baznīcas gadā. Līdzīgi kā mūsu senči, arī tagad daudzi Liieldienās atzīmē pavasara iestāšanos un vasaras laika gaidīšanu. Tas, kā jau zināms, tiek veikts, krāsojot un ēdot zaķu krāsotās un noslēptās olas, kuras vēl pelēkajā un nedaudz sniegotajā dārzā vai dzīvoklī atraduši bērni. Tiek organizētas arī olu kaujas, ripināšanas un dažādas citas paražas, kas aizgūtas no paaudzes paaudzē. Viens no Liieldienu svarīgākajiem simboliem ir saule, jo ar pavasara iestāšanos arī dienas paliek garākas un cilvēki var baudīt vairāk saules un prieka. Tas arī tiek simbolizēts daudzos ornamentos un rakstos. Protams, ir arī cilvēki, kuriem Liieldienas ir vienkārši skaistas pavasara dienas, ja laika apstākļi gadās saulaini, lai nedaudz atpūstos, veiktu mājas ģenerāltīrīšanu un atpūstos ar draugiem un ģimeni.

Taču ko Liieldienas un pavasara iesākšanās nozīmē Madonas Valsts ģimnāzijas skolēniem? Jā, visticamāk katram kaut ko citu, tomēr ar šiem svētkiem iesākas mācību gada pēdējais, noslēguma posms, kurš pēc daudzu domām ir visgrūtākais un vienlaicīgi arī

svarīgākais. Svaigie saulstari tā vien aicina starpbrīžos izbaudīt pavasarīgo smaržu piepildīto gaisu nelielās pastaigās vai uz soliņa skolas priekšā, vai vienkārši veicot nelielu ceļojumu pēc saldējuma līdz tuvākajam veikalam. Neapšaubāmi netiek aizmirstas arī mācības. Galu galā, tuvojas un jau tiek kārtoti eksāmeni. 12. klases nesen eksāmenu nolika angļu valodā, notiek aktīva gatavošanās arī citu priekšmetu eksāmeņiem gan devītajās, gan divpadsmitajās klasēs. Kā arī, protams, mūzikas,

mākslas un citās skolās.

Šī patīkamā rosība ir atspirdzinājusi daudzus. Iespējams jau gandrīz visi sajutuši pavasara satraukto kņudoņu un vēlmi rosīties aktīvāk, kā arī "pamosties no ziemas miega". Tas nav viegli, un īpaši jāuzmanās no slimībām, kuras viegli "saķert" tieši šajā laikā. Nevajadzētu aizmirst par daudzu vitamīnu uzņemšanu organismā un to, ka pavasaris ir arī viltīgs. Saprotais, gaisa temperatūra paaugstinās, taču pavisam iespējams ir vēl nedaudz par agru, lai atteiktos no siltas šalles un vējainā dienā ārā pārēstos saldējumu.

Lai šīs Liieldienas izdodas pavadīt aktīvi, taču neaizmirstot padomāt par veselību, mācībām un to, cik ļoti mīlam savus tuvākos - draugus un ģimeni.

Kāds pavasara apburts ģimnāzists

Kad zinātniski pētnieciskais darbs ir aiz muguras

No 2015. gada 16. līdz 20. februārim Madonas Valsts ģimnāzijā norisinājās projektu nedēļa. Nu, kad tas ir jau aiz muguras, noteikti, visi rakstītāji var viegli uzelpot. Protams, vismierīgāk šobrīd noteikti jūtas 11.klašu skolēni, desmitie gan vēl ir nogājuši tikai pusi ceļa.

Liela daļa ģimnāzistu atzīst, ka Zinātniski pētnieciskā darba izstrādes laikā ieguvuši pieredzi gan šī darba veidošanā, gan prezentēšanā. Daži teica, ka guvuši pieredzi augstskolas darbu veidošanai un aizstāvēšanai, ka tagad rodas skaidrība, kā aptuveni veidot diplomdarbu. Bija arī kāds, kurš pēc ZPD izstrādes saprata, ka ir vēl viena profesija, ar kuru viņš nevēlas saistīt savu dzīvi.

Jautājot par atziņām pēc paveiktā darba, var

droši teikt, ka vairums aptaujāto ģimnāzistu atzīst, ka nevajag visu vilkt garumā un atstāt visu uz pēdējo brīdi.

Arī **Sigita Kļava** no 11.c klases apgalvo, ka nav labi atlikt visu līdz pēdējam mirklim, domājot, ka spēs darbu izdarīt laikā, ir jāmacās plānot laiku. **Jānis Burkevičs** (11.c) saka, ka nav panākumu bez smaga darba.

Padomi, kurus Madonas Valsts ģimnāzijas skolēni sniedz tieši Tev, ja ZPD ir vēl tikai priekšā:

- sāc darīt visu laikus,
- izvēlies sev tīkamu un interesantu tēmu,
- laicīgi izvēlies darba vadītāju,
- kārtīgi pārdomā, ko darīsi pētnieciskajā daļā,
- izplāno sev veicamos darbus un izpildi tos savlaicīgi!

Žanete Zirne (11.c)

LITERĀRĀ LAPA

Es gribu visu sudrabā
Bet, ziemzēl,
Ka ir tieši tā,
Ka tu vari iet ratā!
Sudrabs nav priekš nabagiem,
Kas pūlēs skrāpē kā ar nagiem.
Sudrabs ir priekš karaļiem
Un priekš gaišiem pavasariem.

Pavasaris

Man ir bail no zirnekļiem!
Un tev ir tavas zirnekļa kājas,
Vēl sešas acis
Pakausī .
Vēl tā mozaikveida redze,
Tu visu tikai pa gabaliņiem redzi.
Tavu tīklu es saskatu, bet vairāk neviens,
Stingri nostiepts ikkatrs smalkais pavediens.
Tu mušas ēd brokastīs
Drīz tāds cilvēks kā tu arī mani apēdīs.

Anonīms

Pavasara debesīs zvaigzne deg viena,
Un vakara laternas atspīd uz ielas,
Dzestrājā gaisā kā mākoņu siena
Smaržā tā vilina plaukstošas ievas.
Priedes pie mājas - tās šķietami vēro
Baltās ziedu sniegpārslas vējā,
Tās aiziet pa nakti vai agri no rīta,
Kad saule vēl miglas palagos tīta.
Izejiet ārā pavasara rītā,
Kad vienīgā zvaigzne aizripo dusēt.
Stāvēt mirklī starp nakti un dienu,
Ieelpot brīdi un laimībā klusēt.

Dana Āre (12.b)

Es lieku cukuru savā tējā,
Ir bijusi tieši tik briesmīga diena.
Tik daudz prāta tika palaists vējā,
Visur, kur skrēju, priekšā man bija siena.
Mani šī dzīve padara traku
Un tu it nemaz nepalīdzi.
Esmu nogurusi, kā jau katru dienu saku.
Nē, es negribu iet Tev līdzī.

Anonīms

Ja atvērsi savu sirdi man
Un sapratīsi, ko es esmu darījis tevis dēļ,
Tu aptversī manas senās un dziļās jūtas pret tevi,
Kad nelaime skāra, es slaucīju tavas karstās asaras,
Kad prieki tevi viļņoja, es priecājos kopā ar tevi,
Bet tik un tā- tu manām jūtām neatbildēji,
Un nejutī kopā ar mani, kad nelaime un prieki mani skāra,
Bet tomēr, lai kur tu ietu, lai kas tevi skartu,
Zini, es vienmēr būšu ar tevi,
Tavs mūžam padevīgais draugs.

Artūrs Zvirgzdiņš (8.)

Saprotot, kad mīlēt beigt nespēju,
Uz visu banku spēlēju,
Ja zaudēšu to, ko mīlu, dzīvot nebūs vērts,
Un Dieva priekšā vairs nebūšu svēts,
Bet tā uguns, kas uzliesmo dziļi sirdī,
Liek uzliesmot mīlas jūtām.

Ja nevari lidot, skrien,
Ja nevari skriet, ej,
Ja nevari iet, rāpo,
Tikai, lai ko tu darītu,
Ir jāturpina kustēties.
Šāda ir formula, lai sasniegtu to, ko mīli.

Kaspars Caune (8.)

Pārslas kā ķiršlapas zemē krīt
Saki vai tiksimies šodien, vai rīt?
Parīzes ielās, kas mirgo un spīd,
Lai dienu un nakti var aizvadīt

Laidybug

Redaktore: Žanete Zirne
Redkolēģija: Marta Solovjova, Marks Līcītis, Krista Kalupniece, Ieva Pūce, Beāte Beatrise Mazūre, Elīna Kolna, Laura Zariņa, Asnāte Zirne, Renāte Saulīte, Kintija Smoča, Guna Šulmane, Marta Madalāne, Alise Dimitrijeva
Fotogrāfe: Madara Lindāne
Konsultante: Kristīne Lukaševica

E-pasts: magiskaa@gmail.com